

“ప్రియమైన విద్యార్థులారా ఈరోజు మన పాఠశాలకు నిజంగా శుభదినం. గత వారం రోజులుగా మన పాఠశాలలో విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు జరుపుకుంటున్న సందర్భంగా ఈవారం రోజులలో మన పాఠశాల కార్యక్రమాలు చేపట్టాం. ఎన్నో కార్యక్రమాలు చేపట్టాం. వ్యాసరచన, వక్రత్వం, పద్యపాఠం, విద్య అందరికీ అందుబాటులోకి రావాలంటే ఏం చేయాలి? అనే వివిధ సందర్భాల మీద చర్చలు సాగించాం. ఆయా సందర్భాలలో విజేతలకు ఈరోజు బహుమతిలు ఇవ్వబడినాయి. బహుమతి ప్రధానానికి శాసనసభ్యులు ఎరకయ్యగారిని పిలిచి ఆయన సంతోషంగా అంగీకరించి నందు ముందుగా ఆయనకు ధన్యవాదాలు చెబుతున్నాను. విద్యార్థుల పేర్లు పిలిచి వరుసగా ఒకరి తరువాత ఒకరు వచ్చి బహుమతి లందుకుని ఎరకయ్యగారి ధన్యవాదాలు తెలియచెప్పినది తెలియచేస్తున్నాను” అని ప్రధానోపాధ్యాయులు ముగించగా విద్యార్థులంతా చప్పట్లు కొట్టారు.

ఆ తరువాత పాఠశాల తెలుగు మాస్టర్ విజేతల పేర్లు చదవగానే విద్యార్థుల వరుసల్లో వెళ్లి బహుమతులు అందుకుంటున్నారు. ఎమ్మెల్యేగారి బహుమతి తులిస్తూ వాళ్ళతో కరచాలన చేయటమో, కాస్త ముచ్చటగా ఉన్న వాళ్ళు బుగ్గలు పుళించడమో చేశారు.

బహుమతి ప్రధానం ముగిసింది. ప్రధానోపాధ్యాయులు వినయం కాకర పాదులాగా వంకర్లు తిరుగుతూ “విద్యార్థులకు రెండు మాటలు చెప్పాలి. ఎమ్మెల్యే ఎరకయ్యగారు ముందు సంతోషాన్ని పులుముకుని ‘తప్పకుండా’ విల్చున్నారు.

“ప్రియమైన సిస్టరులారా! ఈరోజు నా జీవితంలో మరిసిపోలే

పన్నున్నా మీకాడ నేను కూకుండిపోనానంటే, నా మనసులో ఎక్కడో ఉండిపోయిన కోరిక సేతనే. నీనా రోజుల్లో సదువుకుందామని ఎంత ఉబలాటపడినా నా తలిదండ్రులు నన్నెవసాయంలో దింపినారు. ఉన్న ఎకరన్నర

ప్రజాసేవ

అప్పులకింద పోయింది. నానా బాదలు పడినాను. ఈనాటికి నా సొంత కష్టం మీద ఈ ప్లేజిక్ కొచ్చినాను. నీనెలాగూ సదువుకోలేను.

య్యా! అందుకే మీకందరికీ ఒకటే మాట. మీరందరూ సదూకోవాలి. మన పెబుత్వం ఇయ్యాల సదూకోసం ఎంతో కర్చు చేస్తంది. ఎందుకో తెలుసా? మీరంతా సదుకున్నప్పుడే మంచి ఉజ్జోగాలు పెయ్యగలరు. మంచి జీతాలు సంపాదించగలరు. ఉదాహరణకు మీ ఎడ్యుకేషన్

తీసుకోండి. ‘మేస్టారు? మీకెంత జీతం సెప్పండి?’ అన్నాడు ఎమ్మెల్యే.

“పదిహేను వేలు” వినయంగా జవాబిచ్చారు హెచ్.ఎం.

“సూసారా? మరి డాక్టరుగారూ.. ఈనాటి ముఖ్య అతిథి.. మీరు సెప్పండి డాక్టరుగారూ, మీకెంత జీతమో?” అధ్యక్షస్థానంలో ఉన్న డాక్టరుగార్ని ప్రశ్నించారు.

అయిష్టంగానే జవాబు చెప్పారు డాక్టరుగారు.

“సూసారా? మరి మీరూ సదూకుంటేనే, మంచి ఉజ్జోగాలోస్తాయి. మంచి జీతాలు వస్తాయి. అవునా?” అన్నారు.

“అవును” అన్నారు పిల్లలు కోర్కగా.

ముందు వరుసలో ఉన్న విద్యార్థి దేనికి స్పందించకుండా కూర్చోటం ఎమ్మెల్యే కంట పడింది.

“ఉరే, అబ్బాయి. ఇలారారా!” అన్నారు ఎమ్మెల్యే.

ఆ కుర్రాడు వేదిక మీదకొచ్చాడు.

“ఏరా, నువ్వు బాగా చదూ కుంటావా?” అన్నారు.

“ఊహ..” అన్నాడు వాడు.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా వాణ్ణి చూసారు.

“ఏం?”

“మరేమో మా హెచ్.ఎం.గారెంతో చదువు కున్నారు. త్వరలో రిటైర్మెంట్ తారు. ఇంకా పదిహేను వేలే జీతం. డాక్టరుగారూ అంతే. మరి మీరేమో ఏమీ చదూకోలేదు. ఎమ్మెల్యే అయిపోయారు. మీక్కారుంది. మిమ్మల్ని అందరూ గౌరవిస్తారు. అందుకే నేను చదూకోను. ఎమ్మెల్యేనయి ప్రజాసేవ చేస్తాను” అన్నాడు.

ఆ విద్యార్థి సమాధానంతో అంతవరకూ వెన్నెల కాంతులతో వెలిగిన వేదిక కరెంటు పోయినట్లయింది.

-పి.వి.బి. శ్రీరామమూర్తి (విజయనగరం)

